

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1517-21

לפני כבוד חברי הוועדה:

אורית בר לוי, עו"ד - יו"ר

אילן עזרא, רו"ח - חבר

משה כאהן חברת עורכי דין, מס' 513255497
ע"י מר/גברת משה מיכאל כאהן

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

הקדמה

1. העוררת, חברת עורכי דין, הגישה ערר לפי סעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף – 2020 (להלן: "חוק התכנית לסיוע כלכלי"), על החלטת המשיבה בהשגה מיום 20.6.21, עבור תקופת הזכאות מרץ – אפריל 2020.
2. בהחלטה בהשגה נקבע כי תקופת הבסיס כוללת מחזור חריג ביחס להכנסותיה של העוררת בשנת 2019, החריג גם ביחס להכנסותיה החודשיות של העוררת החל משנת 2015. נקבע כי לא נמצא קשר סיבתי בין הקורונה לבין הירידה בהכנסות בתקופת הזכאות מאחר שגם שאר מחזורי 2019 וכן מחזורי תחילת 2020 נמוכים ממחזורי תקופת הבסיס. נקבע כי על אף שלא נמצא קשר סיבתי, מחזור הבסיס נקבע על פי ממוצע שנת 2019 והמענק אושר בהתאם.
3. ביום 2.8.21 הוגש הערר וביום 7.11.21, לאחר מספר אורכות, הוגשה תגובת המשיבה לערר. הוועדה אפשרה לעוררת להגיש תגובה משלימה, תוך הפנייתה להחלטות קודמות של ועדות הערר במקרים דומים בעניין חריגות מחזור הבסיס. העוררת התבקשה להסביר את חריגות מחזור זה וכן להגיש מסמכים נוספים. ביום 5.12.21 הגישה העוררת תגובתה המשלימה.
4. לאחר עיון בטענות העוררת ובטענות המשיבה, כפי שבאו לידי ביטוי בכתבי הטענות ובנספחים, החליטה הוועדה לדון ולהחליט בערר על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב בלבד. זאת מכוח הוראות סעיף 9(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר) התשפ"א – 2020, ולאחר שהוועדה הגיעה לכלל מסקנה כי אין בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טיעוני הצדדים

5. בכתב הערר טענה העוררת כי נתוני הכנסותיה מראים בבירור כי קיים קשר סיבתי בין הירידה במחזוריה בתקופת הזכאות לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. נטען כי במהלך חודש מרץ נאלצה העוררת להוציא את מרבית עובדיה לחופשה ללא תשלום, דבר שפגע בכושר התפוקה שלה והביא לירידה בהכנסותיה באופן דרמטי. נטען כי לא היה מקום לחשב את המענק בהתאם לממוצע מחזוריים אלא בהתאם לנוסחה הקבועה בהחלטת הממשלה.
6. בכתב התשובה נטען כי מחזור תקופת הבסיס של העוררת חריג ביחס להכנסותיה משנת 2015 ויש בכך כדי לשלול קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזוריים בתקופת הזכאות לבין התפשטות נגיף הקורונה ובכך לשלול את זכאות העוררת למענק. נטען כי לפני משורת הדין, לאור התנודתיות בהכנסות העוררת, מצאה המשיבה לנכון לחשב את מחזור הבסיס על פי ממוצע שנת 2019. החלטת המשיבה היא בהלימה מלאה להחלטת הממשלה ולפסיקות ועדת הערר. מאחר שהחלטת המשיבה אינה לוקה בחוסר סבירות המצדיק התערבות והעוררת לא הציגה טיעון סדור הנתמך בראיות "לקעקוע" סבירות ההחלטה, כהגדרת המשיבה, יש לדחות את הערר תוך חיוב העוררת בהוצאות.
7. בתגובתה המשלימה בה התבקשה העוררת להסביר את חריגות מחזור הבסיס, ציינה העוררת כי המחזור החריג בתקופת הבסיס נבע ממקדמה גבוהה על חשבון שכ"ט ששילמה אחת מלקוחות העוררת בחודש אפריל 2019. מקדמה זו, בסך 400,000 ₪ + מע"מ הופחתה מהתשלומים שהייתה אמורה לקוחה הנ"ל לשלם במהלך החודשים שלאחר מכן בשנת 2019 ועל כן קטנו מחזורי העוררת בתקופות הבסיס העוקבות בשנת 2019. כתימוכין לטענתה הציגה העוררת חשבונות שכ"ט שהוצאו ללקוחה בחודשים מאי – ספטמבר 2019 ובהם צוין כי המקדמה ששולמה מראש נוכתה ולא נדרשו מהלקוחה סכומים נוספים (מלבד סכום זניח בגובה כמה אלפי ₪ בחודש ספטמבר), וזאת עקב הפחתת המקדמה בחודש אפריל 2019. בנוסף הציגה העוררת חשבוניות שהוצאו לתשלומי המקדמה ששילמה הלקוחה בחודש אפריל 2019 בארבעה תשלומים.

דיון והכרעה

8. נקדים ונציין כי החלטנו לקבל את הערר. להלן יפורטו טעמינו.
9. מטרת מנגנון המענקים בעד השתתפות בהוצאות קבועות היתה לסייע לעסקים אשר פעילותם העסקית נפגעה כתוצאה מההשפעה הכלכלית של נגיף הקורונה. לצורך פישוט הליך מתן המענקים, נקבעה בהחלטת הממשלה 5015 (להלן: "החלטת הממשלה") ובהמשך בחוק התכנית לסיוע כלכלי נוסחה המבוססת על ההפרש בין ירידת המחזוריים בתקופת הזכאות לבין המחזוריים בתקופה המקבילה לתקופה זו בשנת 2019 (תקופת הבסיס).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. במקרים חריגים, כאשר השימוש בנוסחת המחזורים יוצר עיוות וחוטא לתכלית החלטת הממשלה והחוק, ישנה הצדקה לסטות מהנוסחה. כך, כאשר קיים מחזור בסיס חריג המעלה חשש כי הפער בין מחזורי תקופת הזכאות לבין תקופת הבסיס הוא פער טכני בלבד שאינו קשור להשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה, ישנה הצדקה לבחינה פרטנית של מחזורי תקופת הבסיס. בערר 1005-21 טי ג'את סיסטמס 2006 בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 9.3.21, פורסם בנבו), אליו הפנתה המשיבה בכתב התשובה, קבעה הוועדה כי מאחר שלעוררת היה מחזור בסיס חריג ביותר, בצדק בחנה המשיבה את הרכב העסקאות המדווחות באותה תקופה בבדיקה פרטנית. בדיקה זו העלתה כי תקופת הבסיס כללה תשלומים רבים של "סגירת חשבון" בגין עסקאות עבר לכן תשלומים אלה יצרו עיוות בנתונים והצביעו על ירידת מחזורים בשיעור גבוה משיעור הירידה האמתי שנגרם בשל התפשטות הנגיף.

11. בענייננו, בחינה פרטנית של הרכב העסקאות המדווחות של העוררת בתקופת הבסיס מצביעה על כך שחריגות מחזור ההכנסות בחודש אפריל 2019 נבעה כולה מאותה מקדמה בסך 400,000 ₪ ששולמה על ידי לקוחה אחת וקוזה משכר הטרחה עבור שירותים שניתנו בחמשת החודשים העוקבים לחודש זה. העוררת הציגה אסמכתאות ברורות לכך.

12. מחשבונות שכר הטרחה שהציגה העוררת עולה כי לולא קוזה המקדמה ששולמה בחודש אפריל עבור השירותים שניתנו ללקוחה בחודשים מאי – ספטמבר 2019, הייתה צפויה העוררת למחזורי הכנסות גבוהים יותר בחודשים אלה. מחזורים שאף היו מזכים אותה במענקים עבור תקופת הזכאות מאי – יוני 2020 בה לא הגישה העוררת בקשה למענקים בהתבססה על נתונים המדווחים למע"מ, או שהיו מזכים אותה במענק גבוה יותר בתקופת הזכאות יולי – אוגוסט 2020 בה שולם המענק בהתאם לדיווחיה למע"מ.

13. הוועדה סבורה כי בעניינה של העוררת, אין בחריגות מחזור ההכנסות בתקופת הבסיס כדי לשלול קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים בתקופת הזכאות לבין התפשטות נגיף הקורונה. יוער, כי בהחלטת הממשלה ובחוק לא נקבע כי עוסק המבקש מענק מחויב להוכיח את הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. בנסיבות בהן הסבריה של העוררת לחריגות מחזור הבסיס הניחו את דעת הוועדה ובהתחשב בתקופת הזכאות מרץ – אפריל 2020, במהלכה הוטל סגר ראשון על מדינת ישראל ובמשק שררה אי וודאות כלכלית קשה, לא מצאה הוועדה מקום לדרוש מהעוררת הצגת מסמכים או ראיות אחרות המוכיחות קיומו של קשר סיבתי.

14. יתרה מכך, עיון בסיכומי הדיווח השנתיים של העוררת למע"מ (דוחות ESNA) מצביעים על כך ששנת 2020 אופיינה בירידת מחזורים שנתיים בשיעור של 35% בהשוואה לשנת 2019 ו-29% בהשוואה לשנת 2018. ירידת מחזורים שנתיים זו, בצירוף העובדה כי לעוררת שולמו מענק נוסף בשנת 2020 ומענק נוסף בשנת 2021, מבלי שנדרשה להוכיח פוזיטיבית קיומו של קשר סיבתי, מחזקים את ההנחה כי ירידת המחזורים בתקופת הזכאות נושא הערר נבעה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

15. לאור הסברי העוררת בדבר חריגות מחזור הבסיס, שגובו כאמור באסמכתאות ברורות ולאור כלל הנתונים כמפורט לעיל, סבורה הוועדה כי בעניינה של העוררת, החלטת המשיבה לערוך מחזור בסיס המבוסס על ממוצע שנתי, היא החלטה בלתי סבירה המצדיקה התערבות הוועדה.

16. סוף דבר, הערר מתקבל. הוועדה קובעת כי העוררת זכאית למענק השתתפות בעד הוצאות קבועות עבור תקופת הזכאות מרץ – אפריל 2020 בהתבסס על נוסחת המחזורים הקבועה בהחלטת הממשלה ובהתבסס על דיווחיה למע"מ. סכום המענק בצירוף הפרשים כדין מיום ההחלטה בהשגה, ישולם לעוררת תוך 30 יום, בקיזוז סכום המקדמות ששולמו.

17. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ב, 13/12/2021, בהעדר הצדדים.

1517-21

אילן עזרא, רו"ח
חבר הוועדה

אורית בר לוי, עו"ד
יו"ר הוועדה